דברי אמת — שלח

כבר כתוב ועוד מעט בשביל מה שנתחדש. עלו זה בנגב פי' להיות עלי' להתדבק בו יתב' באופן להיות משפיע ולא להיות הכוונה בשביל לקבל כ"א להשפיע לו יתב' תענוג. וזה פי' זה משפיע. וי"ל עוד להתתבר אל הצדיק הנקרא זה. ופרשנו כי צריך להמשיך שפע להעולם וכמו ביוסף הצדיק היה מפרנס להעולם בפועל וכמו שכתיב ויוסף היא המשביר לכל עם הארץ וע"כ נקרא כלכל. וזה זיי"ן ה"א [לזון] העולם הנברא בה"א. וזה עלו זה להעלות עצמו להתחבר עם הצדיק הנקרא זה. ולא תהיה הכוונה בשביל להתפרנס וזה אמרו בנגב בשביל חכמה ויראה כמו שאיתא הרוצה להחכים ידרים וזה בנגב. ועליתם את ההר שתהי' לכם עלי' עם ההר היצה"ר להיות לך תועלת לעבודת שמים לעבוד בחשקות ובשמחה ע"י התעוררת היצה"ר: וראיתם את הארץ מה הוא פי' הקדושה העליונה הנקרא ארץ החיים תראו מה היא שגורם הכנעה המרומז במלת מ"ה כי אם בא לאדם גאוה מעבדות או מדרגה מסתמא יש חסרון בעבדות כי מהקדושה הגמורה בא הכנעה וזה הארץ מההיא: ואת העם היושב עליה החזק הוא הרפה פי' המרפים עצמם שנראה לכאורה שיהיו חלשים באמת הם חזקים ע"י הקדושה וכמו ששמעתי הפירוש בשם הרב ר"מ אלשיך ז"ל על לי עצה ותושי' כו' פי' אם מתיעצים לי נראה תושיה לשון תשות כח אני בינה רואה שבי גבורה. וזה החזק הוא הרפה. וכן המעט הוא אם רב פי' אותו שהוא באמת רב הוא ממעיט עצמו כמו שאיתא על אתם המעט מכל העמים אתם ממעיטין עצמכם נתתי גדולה לאברהם אמר אנכי עפר ואפר למשה אמר ונחנו מה לדוד אמר ואנכי תולעת כו'. וכן השמונה הוא אם רזה פי' אם יודע הרז והסוד שלה שמינה היא ימשיך לו אפי' עושר וטוב ושמן. היש בה עץ אם אין פי' אם מחזיק עצמו לאין יש בה עץ פי' עץ חיים. והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ כדאיתא בזוהר מאן דמתפלל על פרנסה בכל יום הוא ברא מהימנא דאשתכח על ידו ברכתין בכלהו עלמין. ותפלה צריכה חיזוק וזה והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ:

ועוד לפסוק עלו זה בנגב וראיתם את הארץ מה היא פי' ענוה (וע"כ נקרא אפשר ארץ כנען לשון הכנעה וע"כ אוירא מחכים כי חכמה מאין תמצא ממקום גבוה למקום נמוך) כו' וזה הארץ. הטובה הוא אם רעה פי' אם מוציא לו חסרונות ועבירות אז היא טובה. ומה הערים פי' השונאים כמו ויהי ערך. ומלאו פני תבל ערים. הבמחנים אם במבצרים פי' כמו במצרים כל מה שאמר פן ירבה השיב הרוח הקודש כן ירבה כן כאן הבמחנים להיות נתרבה הקדושה מחנות הרבה אם במבצרים שרוצים השונאים למעט לשון בצרה לה חדא כו'. והימים ימי בכורי ענבים עיקר הימים הם מהשעובדים בהם את הבורא ב"ה באהבה כמו עין לא ראתה זה יין המשומר בענביו הוא דביקותו ית' והתלהבות כמו יין המשמח וזה והימים ימי בכורי ענבים:

ויעלו ויתורו את הארץ כו' ממדבר צין י"ל כמו שאיתא ביואב על בביתו במדבר מנוקה מגזל ועריות וכן במדבר הפקר לעניים כמו מדבר. ויש הפקר לכל הוא נואף וכנ"ל איתא על עשו וזה ויעלו ממדבר צין לשון קר ולא חמום לעבירה ומרומז בעולם היראה כנ"ל מנוקה מגזל ועריות וכן פי' השני ושלא תהי' הא' הפקר לכל נמי כדרך נואפים שיש להם גם נדיבות ע"כ כתיב צין כמו צנן את הזכר. עד רחוב משם באו לאהבה הנקרא רחוב והתפשטות. לבא חמת לבעור בלבו האהבה להבורא ב"ה או להפיל פחד וחימה על שונאי ישראל. ויעלו בנגב ויבא עד חברון פי' הנגב בא עד עולם היחוד כי העלו אותו בעליותם אל החסד:

וישובו מתור הארץ מקץ ארבעים יום. דהנה הארץ מרומז בארץ עליונה ארץ החיים והתירה הואשפלותגדול נקרוב לאפיקורסת שמסופק אם טובה לו וזה בא ע"י עונות שחטא ונפשו לא מטוהרה ועשה לו מסך והתקנה לזה לשוב מעונותיו ממילא לא תהי' לו ספק ושורש התשובה הוא התפשטות מבינה. וידוע בן ארבעים לבינה ע"כ נקרא הבינה ארבעים יום. יום הוא הקדושה הבא מארבעים והתפשטות התשובה למטה הוא קץ ארבעים יום וזה וישובו מתור הארץ מאותה שפלות זה בא להם מקץ ארבעים יום ודוק: